

Liber

Igitur Seneca monuit et exemplo non aures placere populo: quia
primum enim multo magis ad rem pertinet quam tibi videaris. quam quam
alijs. Nam talis non est verus christi seruus qui adhuc placet. i. placeat
re cupit hominibus magis quam deo. Vnde Apostolus. Si adhuc hominibus
placere christi seruus non essem.

bonus liber continet consolationes

num remedia oportuna illa turbatiua quam opponuntur
delictis et voluptati. Et hinc capitula octo.

I	De consolatione super carentia voluptatum
II	De paupere victu
III	De sobrietate et temperantia
IIII	De ieiunio et abstinencia
V	De habitatione arcta
VI	De habitatione non delectabili
VII	De vili et duro vestitu
VIII	De lectisternijs vilibus

De consolatione super carentia voluptatum **Capitulum I.**
Quoniam ergo non debes turbari de terrenarum
voluptatum carentia: quia male sunt et miser te fa-
ciunt. Vnde Seneca. Quis hostis in quem tam
contumeliosus fuit: quam in quidam voluptates
sue. Quidam se voluptatibus immergunt: quibus in
consuetudinem abducti carere non possunt. et ob hoc miserrimi sunt
quod eo perueniunt: ut illis quam superuacua fuerunt facta sunt ne-
cessaria. Seruiunt itaque voluptatibus non fruuntur: et mala
sua (quod malorum ultimum est) amant. hec Seneca. Vnde et Boe-
tius. Quid de corporis voluptatibus loquar: quia appetentia
quidem plena est anxietas: satietas propter penam. Quantos ille
morbos: quam intolerabiles dolores quam quendam nequitie
fructum solent referre corporibus. Quare quidem morus quod habet
io auditur: ignoro. Tristes propter esse voluptatum exitus: quos
remini: si libidinum suarum voluit: intelligit. hec Boetius. Alii

Nonus

Infirum voluptates ipsam vitā corpīs impugnānt. **Uñ**
Sen. Pōt nra puidētia longiorē progare huic corpus-
culo morā si voluptates q̄b maior ps petit poterim⁹ re-
gere z coercere. **Et** hac auēte argue ad ppositū p sensum
Prum. Itē bone vite q̄ p̄cipue penes aiaz attēdit repu-
gnant. **Uñ Tull.** Dēs bñ viuēdi rōnes i p̄tute sūt, col-
locande. nō ḡ in voluptatib⁹. Deniq; voluptates teste
saluatore spine sūt q̄ p̄bū dei suffocāt. Sic em̄ aiaz lau-
ciant vt p̄bi dei capace esse min⁹ sinant. Sūt z arma di-
aboli: testātē papa Innocētio. Ociositas inq̄t z volup-
tas arma sunt antiq̄ hosti; ad miseras aias capicndas
Et p̄mittit ociositatē voluptati. qz ociositas occasio est
voluptat⁹. Porro si voluptatū terrenaz copīā haberes
diuinaz visitationū inopiā incurreres. **Uñ Ber.** **Uñ**
diq; se ingerit amor mūdi p̄solatiōib⁹. imo desolatiōib⁹
suis: obseruat adit⁹. p fenestras irruit. mentē occupat. s; z
nō ei⁹ q̄ dixit. Renuit cōsolari aīa mea: memor fui dei z
delectat⁹ suz. Preoccupatū nēpe sedarib⁹ desiderijs aīm
delectatio sc̄a declinat. misceri nō potuerūt vera vanis:
nec eterna caducis. spūalia corporalib⁹. summa imis: vt pa-
riter sapias que sursum sunt z q̄ sup terrā. **Uñ** ille benē-
gnissim⁹ mgr̄ ait. Rogabo p̄rem meū z aliū paditū da-
bit vob spm̄ veritatis vt maneat vobiscū in eternū. Au-
diat q̄ huic sterq̄linio sp̄ inheret: q̄ carnē fouet. i carne se-
minat. carnē sapit. nihilomin⁹ p̄solatōez supne visitatio-
nis illā torrentē voluptat⁹: illā sape grāz spūs vehemen-
tis. quā (vt p̄tias ipa testat⁹) nec cū ipa q̄dē p̄bi carne sus-
cipere nullatenus apli meruerūt. S; dū illa morat inq̄-
es: sine aliq̄ p̄solatione esse nō possum. imo p̄o si morā
fecerit expecta eā: qz veniet z nō tardabit. Apli decē di-
es i hac expectatōe sederūt p̄senerātes vnanimi in ora-
tione cum mulierib⁹ z maria matre iesu. Cui nos gratie
pro nostro exiguitatis modulo: preparantes: exinanire

Liber

nosmetipsos p oia z a delectationibz miserz z caducis consolationibz euacuare studeam⁹ charissimi corda nostra. Et itez. Amat in carne sua terrenas psolatiuiculas siue in pbo siue in sig siue in facto siue i aliq alio. z si hec inrumpit aliqn: no tñ penit⁹ rupunt. Inde e q raro effectiones suas dirigut in deu z eoz copunctio no cotinua: s horaria est. Impleri at visitatoibz dñi aiaq his distractionibz sbiaz no pr. z qnto magz ill euacuabit tato amplius istz implebit. Si multu: multu. si paz: paz. vl forte si magz pbas nunq iste ill misceri potest. Ad em spi rit⁹ z caro. ignis z tepiditas i vno domicilio comorant pferim cu tepiditas ipi dño soleat vomitu puocare. hec Bern. Un z Greg. dr. Si carni qdlibet abscedimus: mox in spu qd delectat inuenim⁹. Un etia Aug⁹. Si hz anim⁹ vn delectet extrinsec⁹ sine delitijs remanet inter⁹. Et ido dr Bc. Effusus anim⁹ extra: dana interi ora no sentit. qz nec int⁹ est ipe. s cu in seipam aia redierit cognoscat qz crudelit misera semetipaz euiscerauit.

De paupere victu

Ca. II.

Reluz de simplici dieta z paupre victu tristani non debes s magz gaudere: qz e leuioz digestois z minoris cure. Un Hiero. Nec tales accipiam⁹ abos qs aut difficult⁹ digerere aut comestos magz patos z pdi tos labore doleam⁹. olez z pomoz ac leguminu z facili⁹ apparat⁹ est: z arte impedijsqz coqz non indiget: et sine cura sustet huanu gen⁹ moderat⁹ sumpt⁹. qz nec auide deuorat qd irrameta gule no hz. z leuioz digestione decoquit. hec Hiero. Sipler etia vict⁹ a qui egitudine pferuat z qnqz liberat. Un idē Hiero. Legim⁹ qsdā morbo articulari z podagre humoribz laborantes pscriptoe bonoz ad simplicē mēsam z panpes abos re dactos coualuisse. Caruerunt em sollicitudine dispense dom⁹ z epulaz largitate: qz z corp⁹ frangunt z animu.

hic Hiero
imitorib
sta. Jaco
ria ho p
ra nec m
Paulo
panc m
Hely:
comed
riam
zambu
bus z q
nunqu
deserto
uo suo
milit p
alphoe
fatis su
deo du
stringe

Q
men
dicia
bonet
Et ita
do. oē
ipa or
genes
etas
libro

Nonus

hec Hiero. Sed et de deo non est fas vel cogitare quod suis
seruitoribus dilectissimis deficiat in necessariis. dicite psalmi
sta. Facta cogitatum tuum in domino et ipse te enutrit. Necessa
ria homo per ipsum dilectissimis prouisa simplicia fuerunt. nec mul
ta nec magna. ut patet in suis anachoretis et prophetis. Nam
Paulo primo heremite per coruum hora prandii tantum dimidium
panem misit: et in aduentu Antonij prebendam duplicauit.
Helyas etiam in deserto per angelum excitatus a somno ut
comederet: deo prouidente inuenit ad caput tuum subcane
rium panem et vas aque ad comedendum. scilicet et ad bibendum
et ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta die
bus et quadraginta noctibus usque ad montem dei oreb. Et
nunquid poterat illi deus lautiozem mensam facere in
deserto? Utique poterat sed non fecit. Danieli etiam ser
uo suo in lacu leonum constituto per Abachuck prophetam
misit pulmentum coctum per messores: et intritum panem in
alpheolo. Hecane autem prouisio singulis facta predictorum
satis simplex fuit omnino. Quod nimirum et in nobis minus
deo dilectis minusque dignis lautius procurari merito re
stringere poterit omnis supfluitatis appetitum

¶ De Sobrietate et Temperantia Ca. III.

Quod iterum de sobrietate seu temperantia neque tristari pos
ses. quoniam potius gauderes si bona que ex his homi
nibus proueniunt diligenter aduerteres. unde Augustinus. Sobrietas
mentis est et sensus membrorum corporisque tutela castitatis pu
dicitatisque munimen. pudori proxima. amicitie pacisque serua
honestati semper coniuncta. criminum victorumque omnium per fuga.
Et iterum. Sobrietas per seueritatem inestimabilis est ad fortitu
do. omnes etiam fortitutes et omnes laudum tituli semper percipiuntur: quod sine
ipsa ornari aut placere non possent. hec Augustinus. Unde et Ori
genes. Sobrietas omnium fortitutum mater est: sicut e converso ebbri
etas omnium victorum. Considera etiam temperantie laudem et vicij
sibi oppositi vituperium: et digne cessabit in te passio tris

Liber

ficiē. De pmo dicit Chrysostomus. Nichil sic sensum acumen opas
sicut refectio moderata. Unde et Hieronymus. Modicus ac te
peratus cibi et carni et aie utilis est. De secundo dicit Isidorus.
Sule saturitas nimia aciem mentis obtudit. ingeniumque
euertere facit. Unde et Hieronymus. Semp saturitate iuncta la
sciuita est. vicina sunt sibi uenter et genitalia. et per membrorum
ordine ordo viciozum.

De Ieiunio et Abstinētia

Ca. III.

I Alius propter ieiunium et abstinētia non tristatur: nec fit
as sic hypocrita tristis: sed potius tristitia attēde ad
bona et corporalia quam spiritualia quod inde fit spanda. Accipe ut
dicit Ecclesiasticus. Non est census super censum salutis corporis.
Ad quod perfecto multum pertinet ieiunium et abstinētia hominis
exterioris. Unde Hieronymus. Si sanitas est abstinētia. mater
egritudinis est voluptas. Sed et vulgacissimum est quod abstinē
tia est summa medicina. Quod quoniam calores febrium ieiunijs fit ex
tingit. Quod quoniam diuersarum infirmitatum materia in ieiunia
tibi est sumpta. Quod quoniam ex repletione nimia nonnulli
palsim et pessimos morbos incurriscent si non vel sanguis
ne minuendo vel per abstinētia se iuuissent. Profecto ieiun
nium multoties infirmum sanat et sanum ab infirmitate vel etiam
a morte quoniamque preseruat. et per consilia medicorum solario suppor
tat. Audi et de bonis spiritualibus. Ecce si culpa maximum ma
lorum est. sequitur quod mors culpe de maioribus bonorum est. Hoc aut
bonum de ieiunio et abstinētia vel caliter predicatur. unde Ambrosius.
Ieiunium mors culpe. excidium delictorum. remedium salutis.
radix gratie. fundamentum est castitatis. Unde et Bernardus. Pro
eo quod ab ipsis licet abstinemus: ea nobis quod prius commissimus
illata condonant. Quid est perdonari commissum: nisi ieiunio
breui ieiunia redimi semper na: Gehennam enim meruimus
ubi nunquam vel abest. nulla consolatio. nullus terminus. ubi
gutta aque diues postulat et accipe non meretur. Bonum et
salutare ieiunium quod redimunt eterna supplicia dum remittit

ma petā
non trist
remouit
suastra
mis. Et
h extirp
tiaman
lit futu
oratio
trus h
putat p
Arctū
stringer
h et cete
Aug?
dores
subleu
q ieiun
est hui
Sp h
ste cog
volun
bus si
iunū
sibi a
solo p
dei p
defici
mens e
um flu
uor et
vnt co
partu

Decimus

tunc pctā. hec Bern. Ideo etiā de ieiunio ⁊ abstinentia
non trīstari s̄ gaudere debes. q̄ cū his p̄nt vicia ab aīa
remoueri ⁊ multa bona pmereri. Un̄ in p̄fatione eccle-
siastica dicit de ieiunio. Qui corpali ieiunio vicia cōpris-
mis. Un̄ Bern. Ieiunū nō solū est ablutio peccatorū,
s̄ extirpatio vicioꝝ. nō solum obtinet veniā s̄ meret gra-
tiam. non solū delet pctā p̄terita q̄ cōmissimus s̄ ⁊ repel-
lit futura que cōmittere poteram⁹. Et iterū. Ieiunium
orationem deuotiōem ⁊ fiduciam donat. Unde ⁊ Pe-
trus Rauēn. Ieiunū aufert vicioꝝ morbos. carnis am-
putat passiones. criminis causas ppellit. Un̄ ⁊ Hiero.
Ardētes diaboli sagitte ieiunioꝝ ⁊ vigiliāꝝ frigore re-
stringende sunt. Et iter. Ieiunū non solū p̄fecta h̄cis:
s̄ ⁊ ceterāꝝ p̄tutū sum̄mentū est ⁊ sanctificatio. Un̄ ⁊
Aug⁹. Ieiunū p̄cupisctie nebulas dissipat. libidinū ar-
dores extinguit. Et iterum. Ieiunū purgat mentem.
subleuat sensum. carnē spiritui subijcit. Deniq; cōsidera
q̄ ieiunū q̄uis cibo videat contrariū: tamen ⁊ ip̄m ab̄
est p̄tutis interiorē hoīem p̄fortantis. Un̄ Leo papa.
Sḡ p̄tuti ab̄ ieiunū fuit. De abstinentia q̄ p̄deunt ca-
ste cogitatōes. rōnabiles volūtates. salubria cōsilia. ⁊ p̄
voluntarias afflictōes caro cōcupiscētis moris ⁊ p̄tuti-
bus spūs innouat. Hec ille. Considera etiā q̄ si tibi ie-
iunū corpalem abū subtrahit: tātō mens vtili⁹ spūales
sibi cibū attrahit: q̄ q̄dem hoī necessari⁹ est. Non em̄ i
solo pane viuit hō. s̄ in omni verbo qd̄ procedit de ore
dei. p̄ cuius carentiam si saluator dimiserit nos ieiunos
deficiemus in viā. Porro si ratione ieiunij a cibo absti-
nens corporali fame affligeris siue siti. sume cibum ali-
um siue potum. Ut enim ait Cassiodorus. Ipsis gra-
uior est consuetudo subtracti q̄bi qui se escis alijs nesci-
unt cōsolari. Hec ille. Vū ergo fame vel siti affligeris:
perlustra armariū memorię seu archam mentis tue ar-

Liber

tane. & si quendā dulcissimū cibū p̄bi dei inueneris: ibi re
 seruati: illū gusta: illo recreeris: atq; de cella vinaria vi
 no leticie spūalis. Nēpe cibū atq; potū h̄mōi spūalē gu
 stando nō solū venies in obliuionē ieiunij & alteri⁹ puta
 carnal' cibi sumēdi. s; & carebis ei⁹ appetitū tāq; insipidū
 Quia gustato spū desipit oīs caro. Qd qdē si neglere
 ris fatius es sitis nec cōpassione dign⁹. Quēadmodū
 nec tal' qui ppter grossioris cibi/puta nigri panis caren
 tiam famelicet. eo q' cibos delicatos absconditos h̄is i
 copia eis vti nō curaret. Hoc autē dico naturale quodā
 modo famis remediū attendēdo. qd qdem remediū
 in pposito cōsisteret in suspēsiōe ad cibū spūalem p actu
 alem cōsideratiōem. quēadmodū qd dū ad vnū cibum
 delicatū p actualē vsq; suspendis: interm naturaliter p
 appetitū grossioris cibi non vexatur.

De Habitatione artis

Petere ea super habitaculo arte non turbetur. quod eo magis tibi uenit quam ampla et lata et spaciofa quam minus eris in ipsa arte distractus et magis remanebis recollectus. Distrahit enim quam spaciofa habitaculorum loca operantur non nunciamus pertinet euacuat. Contra artium habitaculum quod se frequentantium excludit turbas hominum: eo pertinet multitudinem ad se inuitat quia ingressus artitudo non impedit. Et magis ad eam mentem recolligendo disponit. Hinc est quod Ualerius ille maximus dicit. Humile tugurium pertinet recipit. Angustus locus magnam pertinet turbam recipit. Satisfacto melius est assiduari turbe pertinet quam hominibus. Quod et ipse Ualerius in loco potiuso patientissimum diogenem ostendit. Diogenes inquit cum totiusque refectio dolio se domum volubile habere iocundabatur: et se cum temporibus commutantem. Frigore enim os dolii vertebat in meridiem. estate ad septentrionem. et ubique se inclinauerat: diogenes sibi prorsum vertebatur.

De Habitatione non delectabili

Ca. V.

Ca. VI.

Nec
 nus
 bed
 delitio
 sis qua
 mur. **E**
 s parti
B
 Senio
 Denig
 ipo r p
 nime o
 Breg
 um p
 bis de
 minis
 ste pac
 stioria
 ra und
 nocen
 ri ou
 orna
 plen
 De
 Chy
 mico
 Ray

Nonus

Nec tñ delectabili habitatiōe h̄ frus appetas: h̄ po-
tius talē r̄fugias: qz sp̄s dimīnuit d̄ futur̄ i celo ha-
bēdis delitijs. **Un̄** i vitaspatrii: facta de qdā loco
delitioso mentōe: d̄ sic. **Loc⁹** iste si delitiosus ē z abun-
dās quā req̄em sp̄abim⁹ i futuro sc̄do si h̄ delitijs fone-
mur. **Alto** ḡ meli⁹ ē h̄ habitatiōib⁹ carere delectabilib⁹
q̄ pati detrimentū arca bonū sp̄i d̄ sideris m̄siōib⁹

De vili z duro vestitu (Sequēdis i celestib⁹.

Rursuz nō desideres vestitū delicatū. **Ca. VII.**
qz nō licz talia appetere: p̄prim ei cui al̄s pacto q̄
dā (s̄m aplm) excessum ē ch̄ri induere. vñ **Cyp̄an⁹**
Serico z **purpura** induti ch̄m sincerit̄ induere nō p̄nt
Deniqz qd̄ ampli⁹ v̄l potius in vestitu desideras q̄ in
sp̄o z p̄ ip̄m deo ḡtū esse qd̄ delicate z p̄ciosas vestes m̄is
nime opant. sic z sine pctō in pl̄ib⁹ mīme deferunt. **Un̄**
Breg. Nemo existimet i fluxu atqz studio p̄ciosaz vesti-
um pctm̄ deesse. qz si h̄ culpa nō eēt. nullo mō **Joannem**
dn̄s de vestit⁹ sui aspitare laudasset. z neqz **Paul⁹** fe-
minas a p̄ciosaz vestitū appetitū cōpesceret dī. **Nō** i ve-
ste p̄ciōsa. hec **Breg.** Hoc at̄ q̄ grāde sit pctm̄ ptz ex hi-
storia Romanoz. vbi legīt q̄ ille q̄ p̄m⁹ ap̄d eos purpu-
ra indut⁹ fuit p̄cussus a fulmie interijt. Audi de h̄ **In-**
nocentiū. Sup̄b̄ inq̄t vt magnific⁹ videat satagit vesti-
ri duplicatū. idui mollib⁹. p̄cios ornari. **Sz** qd̄ ē p̄ciosus
ornat⁹ nisi sepulchz foris dealbatū: intus aut̄ spuraciā
plenū. hec ille. Hinc esse p̄r qd̄ **Augustinū** fert̄ dixisse.
De p̄ciōsa veste erubescō: q̄ si mihi dat̄ vēdo eā. **Sz** et
Chrys. d̄t q̄ moll̄ vest̄ rigidū corp⁹ facile r̄ddidit delica-
tū. sc̄o p̄o corpe molliore: nec ē ē aiaz p̄cipare lesione
Nā vt pl̄imū opatiōes ip̄i⁹ p̄sonat̄ dispōib⁹ corp̄is.

De Lectisterijs vilibus **Ca. VIII.**

Demū in stramētis z lectisternijs nō q̄ras delicias
ne inde tormentū z luctuz recipias. **Rege** qd̄ p̄o
h̄

Libe

phetatū ſperit: dicte Eſaia. Subter te ſterneſ tineas: ⁊
operimentū tuū erūt vermes. Q̄ ſlis lect⁹ ſubr⁹ ⁊ q̄lia
lectiſternia ſup⁹: Q̄le ⁊ q̄ aboſabile tormentum: q̄d
q̄dem vt euadas merito debes gaudēter carere delictis
in lectoꝝ ⁊ lectiſternioꝝ mollicie delicata ꝑſistentib⁹. Et
certe q̄ diabol⁹ in illa hōra q̄ ſtramentis vtimur. ꝑſer/
tim delicatis. maxie nos tētare ſolet: expedit tunc eū fu/
gare. Un̄ Bern. Dū diabol⁹ officinas fratꝝ circuit. dē
eū fugare ab oratorio deuotio. a reſectorio lectio. a capi/
tulo patiētia. a dormitorio ſtramēta vilia: hec Beñ. Lu/
ius dicto ꝑſiderato gaudēter ſtrament⁹ vilib⁹ eſt vtēdū
Conſidera etiā geſta circa illū tenerrimū ⁊ vagientem
infantulū in aſprimo frigore natū. frigido loco ⁊ tpe. in
duro ꝑſepio ꝑ lecto poſitū. ⁊ ꝑ lectiſternijs pānis inui/
lutū vilib⁹. nā ⁊ Marim⁹ dī de ipſo q̄ apd iudeos ſoz/
debat in pānis. Un̄ ⁊ Beda ſup. illo ꝑbo (Redinauit
eū in ꝑſepio) Duri inq̄t ꝑſepis anguſtia ꝑtinet cui celoz
ſedes eſt. Attēde ⁊ mrem dñi tenerā ⁊ delicatā. q̄ ſi lectū
habuiſſet: puez ſuū tā dilectū non in ꝑſepio poſuiſſet in
medio duū aialium infanti terribiliū. Forſitan ipſa i ter/
ra nuda q̄euit. Nā nihil legiſ d ei⁹ lecto. quia nec erat ei
locus in diuerſorio. Fac ḡ cōparatōem tui hois ignobil⁹
ad regē celi atq̄ ad reginā mūdi matrem dñi vni⁹enitiā.
Fac compatiōē tui ruſticiā ⁊ robuſti ad teneritudinē
pueri ⁊ puerpere. ⁊ teipm apd te inuenies deteſtabilem
merito h̄i: q̄ de duricia lecti ⁊ lectiſternioꝝ vilitate con/
queri ꝑſumis: aſi tibi debeant delitie q̄b caruit de⁹ tu/
us ⁊ maſ ei⁹. Nōne erubefcis q̄ talia cōmoda requiris?
Fac compatiōē tui iniuſti ⁊ ꝑctōriſ ad puez puriſſimū
⁊ ad matrē innocentē. Fac inter te ⁊ ipſos compatiōē ⁊
inuenies q̄ ꝑ ſe nullo indigebant penalitatis remedio.
Tu ꝑo q̄rendo cōmoda penalitates reſugi: q̄b ꝑ pec/
catoꝝ tuoz remedijs indigeres. Deniq̄ fac cōparatōes

magno
da pms e
pleto fe
tena p
cū tibi ſi
ter bonū
deſidere
ti ⁊ ita i
p in cōm
ca tpalia

Dea

remedia
gaudis

I

II

III

IIII

V

VI

VII

VIII

IX

X

XI

XII

XIII

XIV

XV

XVI

XVII

XVIII

XIX

XX

XXI

XXII

XXIII

XXIV

XXV

XXVI

XXVII

XXVIII

XXIX

XXX

Decimus

z recognosce dñiam inter te insipientē z puerū illū: qui
dei p̄tus est z dei sapiētia. q̄ nō elegisset penalitates nec
p̄lecto feni duriciā: nisi in h̄mōi aliq̄d magnū bonū la-
tens p̄gnouisset: z q̄dāq̄ illū sit eiūsd̄ boni p̄cipium
cū tibi siliū penalitatibz cū gaudio cōparabis. Sane si p̄-
ter bonū implicite tactus de bono penalitatibz r̄ndente
desideres magis explicite edoceri. ecce oportuit dñm pa-
ti z ita intrare in gl̄iam suā. Proinde z tu sp̄are habes
p̄ incōmoda patientē tolerata p̄sequi gl̄iam. z p̄ tormen-
ta tp̄alia cōparare tibi delicias sempiternas.

Decim⁹ liber cōtinet cōsolationū

remedia optuna 5 illa turbatiua q̄ opponunt solacijs z
gaudijs seu iocūditati hui⁹ seculi. Et h̄z capla septē.

I

De consolatioe sup carētia gaudiij exterioris

II

De carentia confabulationis

III

De silentio obseruando

IIII

De Tristitia

V

Qz mali sepe melius habēt in mūdo q̄ boni.

VI

De Doloribus

VII

De Lachrymis.

De solatioe sup carētia gaudiij exterioris **Ca. I.**

Drimo igit nō trister⁹ sup carētia gaudiij ex-
terioris. qz inde mens tua a secreto interioris
gaudiij excludit z diuersi mal⁹ passioibz p̄vis-
ces subiicit. vñ Greg. Ut qd taceam⁹ q̄t in
corpe dolores tolerat q̄ febribz anhelat. ip̄a
nra sal⁹ egritudo ē cui curādi nēcitas nūq̄ deest. Quot
em solacia ad vsū viuēdi q̄rimus q̄si tot egritudini nre
medicamēt⁹ obuiam⁹ Sz ip̄m qz medicamentū i vuln⁹
vertit: qz exq̄sito paulo diuti⁹ inherētes eo q̄ui⁹ defici-
mus: quod p̄inde ad refectionē paramus. Ipsa quoq̄
mens nra a secreto interioris gaudiij exclusa: mō spe deca-